

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 237.035 van 16 januari 2017
in de zaak A. 219.766/XIV-37.126**

In zake : Soufiane EL HILALI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Walter Damen
 kantoor houdend te 2600 Berchem
 Elisabethlaan 122
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
Administratieve Commissie opgericht in de schoot van het
Paritair Subcomité voor de Haven van Antwerpen, “Nationaal
Paritair Comité der Haven van Antwerpen” genaamd

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 juli 2016, strekt tot de nietigverklaring van “[d]e beslissing van de Administratieve Commissie van het Nationaal Paritair Comité der Haven van Antwerpen dd. 13.05.2016, [...] waarbij met ingang van 13.05.2016 de erkenningskaart nr. 43.795 van [verzoeker] ingetrokken werd wegens dringende reden”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur-afdelingshoofd Luc Vermeire heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 november 2016.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Alexia Faes, die *loco* advocaat Marijke Van Reybrouck verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker was havenarbeider in de haven van Antwerpen en in het bezit van een erkenningskaart nr. 43.795.

3.2. Op 19 april 2016 vult zijn werkgever Antwerp Euroterminal nv (hierna: AET) een, voorgedrukt, klachtenformulier in met de vraag aan de Administratieve Commissie van het Nationaal Paritair Comité der Haven van Antwerpen om verzoeker “op te roepen en de voorziene disciplinaire maatregelen toe te passen”, en dit wegens feiten in een bijlage omschreven als “het toebrengen [van schade] aan de goederen van onze klant om vervolgens een ingebouwde GPS te ontvreemden uit de VW Golf” op datum van 8 april 2016 op de terreinen van AET te Beveren - Kaai 1333. Volgens de klacht stond dit voertuig klaar op Kaai 1333 bij AET om verscheept te worden. De klacht verwijst ter zake naar beeldmateriaal van 8 april 2016 dat werd opgevraagd na een melding van Grimaldi. In de bijlage bij het klachtenformulier wordt nog vermeld dat “het PV nummer van de politie volgt”.

3.3. Volgens het verzoekschrift werd, naar aanleiding van deze feiten, die verzoeker betwist, een opsporingsonderzoek opgestart.

3.4. Met een brief van 20 april 2016 maakt de Centrale der Werkgevers aan de Haven van Antwerpen, bij wie de klacht werd ingediend, ter informatie, kopie van de klacht over aan verzoeker.

3.5. Met een brief van 22 april 2016 wordt verzoeker opgeroepen om op 29 april 2016 te verschijnen voor de Administratieve Commissie. Er wordt vermeld dat de Administratieve Commissie zal “onderzoeken of er redenen bestaan om over te gaan tot de intrekking van de erkenning als havenarbeider op grond van artikel 7, 1° van [het koninklijk besluit van 5 juli 2004 ‘betreffende de erkenning van havenarbeiders in de havengebieden die onder het toepassingsgebied vallen van de wet van 8 juni 1972 betreffende de havenarbeid’], c.q. zo er redenen bestaan om toepassing te maken van de toepasselijke bepalingen van de Codex (C.A.O. 6 december 2004)”.

3.6. De zitting van de Administratieve Commissie vindt uiteindelijk plaats op 13 mei 2016. Verzoeker wordt gehoord in bijzijn van zijn raadsman die een conclusie neerlegt waarin de feiten formeel worden betwist.

3.7. Op 13 mei 2016 beslist de Administratieve Commissie om met ingang van 13 mei 2016 de erkenningskaart nr. 43.795 van verzoeker in te trekken wegens dringende reden.

Onderaan deze beslissing wordt nog vermeld dat “[i]n toepassing van artikel 3 van de Wet van 8 juni 1972 ‘betreffende de havenarbeid’ en in toepassing van artikel 583 van het Gerechtelijk Wetboek, de Arbeidsrechtbank kennis [neemt] van de geschillen omtrent het toekennen, het schorsen en het intrekken van de erkenning als havenarbeider” en dat “[o]p straffe van verval het beroep hiertegen [dient] ingesteld te worden binnen zestig kalenderdagen na de kennisgeving van de bestreden bestuurshandeling”.

Deze beslissing is opgenomen in een aangetekende brief van 13 mei 2016 en blijkt de poststempel op het afgiftebewijs “nationale aangetekende zending” op 17 mei 2016 aan verzoeker verzonden. Met een telefax van 27 mei 2016 wordt deze beslissing ook meegedeeld aan verzoekers raadsman.

IV. Toepassing korte debattenprocedure - Rechtsmacht van de Raad van State

4. Door het auditoraat wordt ambtshalve een exceptie opgeworpen, namelijk dat de Raad van State gelet op artikel 583, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek zonder rechtsmacht is om van het beroep kennis te nemen.

Beoordeling

5. Artikel 14, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat, indien het geschil niet door de wet aan een ander rechtscollege wordt toegekend, de afdeling bestuursrechtspraak, bij wijze van arresten uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring wegens de overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen 1° “van de onderscheiden administratieve overheden [...]”.

De Raad van State is aldus zonder rechtsmacht om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring van een administratieve beslissing in zoverre de wet de kennisneming van het geschil aan de rechtscolleges van de rechterlijke macht heeft toegewezen.

6. De Raad van State aanvaardde lange tijd zijn rechtsmacht inzake geschillen over de erkenning als havenarbeider in het kader van de wet van 8 juni 1972 ‘betreffende de havenarbeid’ op grond van zijn bevoegdheid om kennis te nemen van beroepen tot vernietiging gericht tegen handelingen van een administratieve overheid, en omdat de kennisneming ervan niet aan een ander rechtscollege was opgedragen. Daarnaast kunnen ten aanzien van een haven-

arbeider ook beslissingen worden genomen met toepassing van een collectieve arbeidsovereenkomst. In dat geval zijn de geschillen betreffende de toepassing van die collectieve arbeidsovereenkomst ingevolge artikel 578, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek onttrokken aan de algemene annulatiebevoegdheid van de Raad van State, en geplaatst onder de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank.

Evenwel, bij artikel 3 van de wet van 13 februari 1998 ‘tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek naar aanleiding van de wet van 13 februari 1998 houdende bepalingen tot bevordering van de tewerkstelling’ (hierna: wet van 13 februari 1998) dat in werking is getreden op 1 maart 1998, is in artikel 583 van het Gerechtelijk Wetboek een vierde lid ingevoegd dat bepaalt dat “[d]e arbeidsrechtbank kennis [neemt] van de geschillen betreffende de individuele bestuurshandelingen inzake het verlenen, het schorsen en het intrekken van de erkenning als havenarbeider, genomen in toepassing van de wet van 8 juni betreffende de havenarbeid.”.

In de parlementaire voorbereiding leest men daarover dat het de bedoeling van de wetgever is geweest om de gehele bevoegdheid inzake het contentieux van het statuut van de havenarbeider toe te vertrouwen aan de arbeidsgerechten:

“Het statuut van de havenarbeider wordt gevormd door enerzijds een aantal bepalingen die genomen zijn met toepassing van de uitvoeringsbepalingen van de wet van 8 juni 1972 betreffende de havenarbeid en anderzijds door een aantal CAO-bepalingen, zoals bedoeld door de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités.

In het eerste geval is de Raad van State bevoegd om kennis te nemen van eventuele geschillen, gezien het gaat om individuele bestuurshandelingen. In het tweede geval zijn de Arbeidsgerechten bevoegd. In sommige gevallen is er een mogelijke samenloop van bevoegdheden.

Teneinde de rechtszekerheid te bevorderen, wordt voorgesteld om de gehele bevoegdheid inzake dit contentieux, over te dragen aan de Arbeidsgerechten. [...] (*Parl. St. Kamer, 1997-1998, nr. 49 - 1270/1, p. 29*).”

7. Met zijn beroep brengt verzoeker aldus een betwisting aan over een geschil, waarvan de kennisneming krachtens artikel 583, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek aan de arbeidsgerechten toekomt.

Uit het voorgaande volgt dat de Raad van State in het voorliggende beroep zonder rechtsmacht is. De exceptie is gegrond.

8. In het auditorsverslag wordt terecht gesteld dat over het beroep tot nietigverklaring uitspraak kan worden gedaan met korte debatten in de zin van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1848 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien januari tweeduizend zeventien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Kaat Leus,
bijgestaan door

Johan Pas,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Kaat Leus